

به نام خداوند بخشنده مهربان

**کاربرد خوراکی میوه خنجرک در تقویت ایمنی و بهبود
رشد جوجه های گوشتی**

نویسنده:

مجید حسینی

عبدالله حسینی

چکیده

یکی از منابع جدید خوراکی که در جیره به عنوان منبع تأمین کننده انرژی می توان استفاده نمود میوه خنجک است. خنجک گونه ای از پسته وحشی بنام خنجک^۱ (کلخنگ) است. گونه های خنجک بومی کشورهای ایران، سوریه، عراق، افغانستان، پاکستان و هند بوده ولی در سراسر منطقه مدیترانه و در دنیا کشت می شود. شامل پنج گونه بنه، پسته کناره اقیانوس اطلس، پسته فلسطینی، درخت مصطکی و خنجک است و به طور وحشی در نواحی با ارتفاع ۷۰۰ تا ۱۹۰۰ متر بالاتر از سطح دریا یافت می شوند. پروتئین میوه خنجک دارای مقدار زیادی اسید آمینه ترئونین، سرین، والین و لیزین است که در تغذیه طیور بسیار مهم می باشند. میوه خنجک حاوی ۴۰/۰۲ درصد چربی با مقدار زیادی اسید لینولئیک است که اسید چرب ضروری در تغذیه طیور می باشد. خنجک حاوی ۲/۱۶ درصد تانن بوده که به سبب فرآوری آسیاب در زمان تهیه جیره این مقدار کمتر می شود. در جدول شماره یک ترکیب شیمیایی خنجک و ذرت مقایسه شده است.

¹ - *Pistacia khinjuk*